

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 835

гр. София, 05.02.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 05.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Стоева

като разгледа дело номер **1118** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. С. Г. срещу РА № Р-22221417000987-091-001/19.09.2017 г., поправен с РАПРА №П-22221417206038-003-001/24.11.2017г., в частта, в която е потвърден с Решение № 1965/14.12.2017 г. на Н. К.- Директор дирекция „ОДОП“, НАП-С..

В жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на Ревизионния акт (РА) до приключване на оспорването му с влязъл в сила съдебен акт.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и с преписката, по която е образувано делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на РА №.№ Р-22221417000987-091-001/19.09.2017 г, в частта, в която е потвърден с Решение №1965/14.12.2017 г. на Директор дирекция „ОДОП“, НАП-С. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, а разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Съгласно приложимата норма на чл.157, ал.1 ДОПК обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В ал.2 на чл.157 ДОПК е предвидена възможност съдът да спре изпълнението на РА в обжалваната му част, по искане на жалбоподателя.

Условията за спиране на изпълнението на РА от съда са регламентирани в чл.153 ДОПК. Според ал.3 на чл.153 ДОПК към искането за спиране се прилагат доказателства за направено обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Решаващият орган (в хипотезата на чл.157 ДОПК съдът) е длъжен да спре изпълнението на РА, ако

представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането за спиране (чл.153, ал.4 ДОПК).

В останалите случаи решаващият орган извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

В настоящия случай е направено бланкетно искане за спиране, като жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, в безусловна и неотменяема банкова гаранция или в държавни ценни книжа, в размер на установеното задължение за данъци, поради което и съдът не е задължен по силата на правната норма да спре изпълнението на оспорвания РА.

Действително, посочено е че възбраненият с Постановление, изх. №С170022-023-0001253/04.04.2017г. апартамент вече не е в етап на груб строеж, а има АКТ 16, но такъв акт не се прилага, нито се посочва стойността на имота.

На второ място, жалбоподателят е „пропуснал“ да отбележи, че действието на Постановление, изх.№С170022-023-0001253/04.04.2017г. е продължено с Постановление, изх.№С170022-139-0002794/12.10.2017г., с което има наложени и други обезпечителни мерки.

Същото се отнася и до поземления имот с пл.№1550 с площ от 130 кв.м., за който е записано, че стойността му по нотариален акт е в размер, надвишаващ оценката, записана в Постановлението и данъчната оценка е „много далеч“ от реалната. Тези „аргументи“ не са подкрепени с никакви писмени доказателства, не намират опора в законовата и житейска логика и не отговарят на обективната истина предвид приложените доказателства.

В този смисъл съдът приема, че не са налице основания за спиране на изпълнението и съгласно чл.153, ал.5 ДОПК.

От анализа на разпоредбите на чл.157, ал.3 във вр. с чл.153, ал.3 – ал.5 ДОПК следва извод, че за да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение на РА следва да е налице реално обезпечение върху съществуващи активи на жалбоподателя, така щото да бъде гарантирано едно бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания. В случая такова не е налице, не е и предложено от длъжника, поради което и искането за спиране на изпълнението на РА е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.157, ал.4 във вр. с ал.2 ДОПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, трето отделение, 54-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. С. Г., за спиране изпълнението на РА № Р-22221417000987-091-001/19.09.2017 г., поправен с РАПРА №П-22221417206038-003-001/24.11.2017г., в частта, в която е потвърден с Решение № 1965/14.12.2017 г. на Н. К.- Директор дирекция „ОДОП“, НАП-С..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от връчването му на страните

СЪДИЯ: